

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 92/2000

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar bifreiðar

Ágreiningur um kröfu um bætur fyrir missi framfæranda.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 24.03. 2000.
2. Málskjöl sem fylgdu málskotinu merkt 1 - 14.
3. Símbref lögmanns málskotsaðila til nefndarinnar dags. 04.04. 2000.
4. Bref vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 05.04. 2000 þar sem hjálagt fylgdu viðbótargögn þ.e. bref Félagsmálastofnunar Reykjavíkur dags. 27.02. 1998, og greinargerð stofnunarinnar dags. 16.09. 1998, úrskurður Sýslumanns Reykjavíkur dags. 05.01. 1999, dómur Héraðsdóms Reykjavíkur 28.11. 1996, bref málskotsaðilans dags. 25.04. 1997, ódagsett bref málskotsaðilans til vátryggingafélagsins og upplýsingar úr þjóðskrá. Jafnframt bref vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 28.04. 2000 þar sem hjálagt fylgdi afrit af brefi fiskvinnslu dags. 18.04. 2000 og launaseðils. Jafnframt bref félagsins til nefndarinnar dags. 02.05. 2000 þar sem hjálagt fylgdi afrit af yfirlýsingu aðila dags. 01.05. 2000.
5. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 167/2000.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

M telur sig eiga rétt til greiðslu skaðabóta skv. 13. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, fyrir missi framfæranda. Hann telur að gögn málsins beri ótvírætt með sér að hann og R, sem lést 16.09. 1996, hafi verið í sambúð og að hann njóti réttarstöðu maka skv. 13. gr. skaðabótalaga. Því er haldið fram í gögnum málsins m.a. að umræddir aðilar hafi byrjað í sambúð á árinu 1994 og að þau hafi eignast barn í febrúar 1996. Vísað er til fyrirliggjandi gagna sem óþarft er að endursegja. Vátryggingafélagið telur að ekki liggi fyrir áreiðanlegar sannanir fyrir því að hin látna og M hafi í reynd búið saman sem hjón. Félagið hefur því hafnað kröfu M um bætur fyrir missi framfæranda.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum máls þessa telur nefndin nægjanlega í ljós leitt að M eigi rétt á bótum skv. 13. gr. skaðabótalaga. Gögn málsins bera eindregið með sér að M og hin látna hafi verið í sambúð í skilningi skaðabótalaga er hún lést.

Niðurstaða.

M á rétt á greiðslu skaðabóta fyrir missi framfæranda.

Reykjavík 5. maí 2000

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.